

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**



УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

приймати рішення через страх помилитися, тоді як у симуляційному середовищі вони можуть аналізувати власні дії без загрози для пацієнта. Наприклад, моделюючи випадки гострої серцевої недостатності чи цукрового діабету в декомпенсації, ми спостерігаємо, як студенти вчаться діяти швидко, узгоджено та логічно. Практичний досвід показує, що після інтеграції симуляційних ігор у навчальний процес зростає зацікавленість студентів, покращується рівень засвоєння матеріалу та впевненість у власних знаннях. Важливим є й те, що такий підхід допомагає формувати навички міждисциплінарної взаємодії, що особливо цінне у внутрішній медицині, де необхідна комплексна оцінка стану пацієнта.

Висновок. Отже, гейміфікація, зокрема симуляційні ігри, є потужним інструментом у підготовці майбутніх лікарів, оскільки поєднує інтерактивне навчання з відпрацюванням клінічних навичок у безпечному середовищі. Практичний досвід показує, що такі методи підвищують залученість студентів, формують критичне мислення та сприяють розвитку командної взаємодії. Впровадження симуляційних технологій у внутрішню медицину дозволяє студентам відпрацьовувати діагностичні алгоритми та тактику лікування без ризику для пацієнтів, що значно підвищує якість їхньої підготовки. Таким чином, гейміфікація є не просто трендом, а необхідною складовою сучасної медичної освіти, яка готує компетентних та впевнених у своїх знаннях фахівців.

Список використаної літератури:

- 1) Issenberg, S. B., McGaghie, W. C., Petrusa, E. R., Gordon, D. L., & Scalese, R. J. (2005). Features and uses of high-fidelity medical simulations that lead to effective learning: a BEME systematic review. *Medical Teacher*, 27(1), 10-28.
- 2) Cant, R. P., & Cooper, S. J. (2010). Simulation-based learning in nurse education: systematic review. *Journal of Advanced Nursing*, 66(1), 3-15.
- 3) McGaghie, W. C., Issenberg, S. B., Petrusa, E. R., & Scalese, R. J. (2010). A critical review of simulation-based medical education research: 2003–2009. *Medical Education*, 44(1), 50-63.

ВЗАЄМОДІЯ МЕДИКІВ І СЛУЖБ ПОРЯТУНКУ ПІД ЧАС ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ КАТАСТРОФ: ПРАКТИЧНИЙ ТРЕНІНГ НА СИМПОЗІУМІ «SMART LION 2024».

Маріна В.Н., Терлецький О.М., Павловський Я.І.

*Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
м. Львів*

Вступ. В умовах воєнного часу Україна щодня стикається з надзвичайними ситуаціями, спричиненими ракетними ударами, вибухами, техногенними аваріями та іншими небезпечними факторами. Ці події не лише створюють значні ризики для цивільного населення, а й висувають високі вимоги до системи екстреної медицини, медичних служб та рятувальників. Оперативність і професіоналізм цих підрозділів відіграють вирішальну роль у порятунку життів, зменшенні летальності та мінімізації наслідків катастроф.

З огляду на ці виклики, надзвичайно важливою є інтеграція досвіду екстреної та військової медицини, передових методик домедичної допомоги та сучасних алгоритмів реагування на масові ураження. Відпрацювання міждисциплінарної взаємодії між медиками, рятувальниками, військовими, волонтерами та представниками наукової спільноти дає змогу значно підвищити рівень готовності системи охорони здоров'я до роботи в умовах надзвичайних ситуацій.

Саме із цією метою у Львові відбувся симпозіум «SMART LION 2024» — масштабна подія, що об'єднала фахівців різних сфер для практичного відпрацювання сценаріїв надання екстреної допомоги постраждалим у кризових умовах. Учасники заходу мали змогу обмінятися досвідом, випробувати сучасні технології та алгоритми дій, що допоможуть підвищити ефективність реагування на катастрофи та надзвичайні ситуації.

Основна частина. Тренінг був організований із метою значного покращення координації між рятувальними службами, медичними працівниками та іншими зацікавленими сторонами в умовах реальних надзвичайних ситуацій, що можуть виникати під час воєнних конфліктів чи інших кризових моментів. Сценарій навчань передбачав умовний ракетний удар, що призвів до масованого руйнування житлових та адміністративних будівель, численних поранень серед цивільного населення та серйозних загроз для здоров'я людей через подальші небезпечні фактори, такі як пожежі, токсичні викиди, пилове забруднення та ін. У таких умовах час для прийняття рішень був обмежений, і злагоджена співпраця між різними службами була життєво важливою.

У межах навчань учасники відпрацьовували комплексний підхід до ліквідації наслідків катастрофи, який охоплював кілька критичних етапів роботи рятувальних та медичних підрозділів, а саме:

Гасіння пожежі — після удару виникли загоряння, які пожежники оперативно локалізували, запобігаючи їхньому поширенню на сусідні будівлі та промислові зони.

Деблокування постраждалих — рятувальники використовували спецобладнання для розбору завалів та визволення людей, особливо тяжкопоранених, які потребували негайної допомоги.

Евакуація постраждалих — людей швидко виводили в безпечні зони або тимчасові медпункти для подальшого лікування.

Сортування потерпілих — проводилося за системою START, що давало можливість визначати пріоритетність надання допомоги залежно від тяжкості травм.

Надання першої допомоги — медики стабілізували постраждалих на місці, зупиняли кровотечі, обробляли рани та готували до транспортування.

Транспортування тяжкопоранених — бригади екстреної медицини доставляли стабілізованих пацієнтів до шпиталів для подальшого лікування.

Особливу роль у тренувальному процесі відігравали сучасні технології, які давали змогу значно підвищити ефективність реагування. Рятувальні служби проводили пошукові операції з використанням дронів, що дало можливість оперативно оцінити масштаби катастрофи, виявити постраждалих у важкодоступних місцях, а також визначити наявність додаткових небезпек. Ці дії значно зменшували ризики для особового складу й дали змогу рятувальникам діяти більш оперативно та злагоджено.

Пожежники працювали над локалізацією займання та забезпеченням безпеки в районах, де було найбільше руйнувань. Запобігання поширенню вогню на сусідні об'єкти та будівлі, у яких розташовувалися критичні інфраструктурні елементи, було важливим аспектом успішної ліквідації наслідків катастрофи.

Психологічна підтримка постраждалих та рятувальників також була важливою частиною тренінгу. Психологи працювали з людьми на місці події, допомагаючи їм впоратися зі шокowymi станами та панікою, що виникала після катастрофи. Окремо були проведені тренінги для медичних працівників і рятувальників щодо методик збереження психологічної стійкості в умовах стресу, а також допомоги людям, що пережили травмуючі події.

Використання мобільних медичних комплексів також відіграло ключову роль у наданні медичної допомоги. Ці комплекси мали необхідне обладнання для надання висококваліфікованої медичної допомоги прямо в зоні ураження, що є надзвичайно актуальним в умовах бойових дій, коли транспортування пацієнтів до стаціонарів може бути значно ускладнене.

Висновки

Удосконалення взаємодії між службами порятунку та медиками є ключовим фактором у порятунку життів під час масових катастроф. Симпозіум «SMART LION 2024» продемонстрував, що системні навчання підвищують рівень готовності екстрених служб до кризових ситуацій, а також сприяють розвитку нових методів реагування та використання технологічних рішень. Такі заходи є невід’ємною частиною зміцнення системи цивільного захисту в Україні, особливо в період війни.

Список використаних джерел:

1. Ясінський Д.М., Смандич В.С., Буряк О.Г., Лучик Є.Р., Сирбу Н.П., Маковський В.О. СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ І КОМАНДНА РОБОТА. Матеріали з науково-практичної конференції з міжнародною участю «Медична симуляція: погляд у майбутнє». С. 326–327.
2. Кришталь Т.М., Ненько Ю.П., Шевченко О.Т. Особливості підготовки фахівців екстрених служб до професійної комунікації під час надзвичайних ситуацій. Журнал «Перспективи та інновації науки». № 10(28) 2023. С. 328–340.
3. Ченчева О. О., Геращенко С. М., Фірсов С. А., Губачов О. І. Особливості навчання цивільного населення навичкам надання домедичної допомоги під час бойових дій. Система управління, навігації і зв’язку. Випуск 2 (68). 2022. С. 120–124.

МОДЕЛЮВАННЯ ОСП(К)І В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД БДМУ

Марусик У.І., Ткач Є.П.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Для запровадження сучасної форми проведення випускної атестації — ОСП(К)І, як основної складової ЄДКІ, Буковинський державний медичний університет пройшов свій шлях становлення та досвіду. Розгортання у вигляді валідного, апробованого та стандартизованого іспиту ОСП(К)І в університеті потребувало чималих зусиль університетської команди, ресурсів (матеріальних, інтелектуальних) та часу. Сприяло цьому вивчення досвіду багатьох університетів у різних країнах Європейського союзу.

Етапами підготовки іспиту є доволі складний ланцюг взаємопов’язаних процесів та процедур, які спрощено можна представити так: 1) вибір та підготовка переліку станцій; 2) навчання екзаменаторів; 3)